tum qui credebat eā immolandam: tum q2 nō habe
bat aliam prolem. m Aperui em̄ ꝛc. ꝑ votum su
ꝑradictū. n Et aliud facere non potero: q2 votum
ē ꝓmissio deo facta q̄ debet impleri: eo tm̄ modo quo li
citum ē. o Plangā virginitatē meā: q2 tūc tꝑis ob
probrium erat
mori sine ꝓle.
p Reuersa est
ꝛc. eā interficiēdo
ꝛ offerendo do
mino in holocau
stū ſm ꝙ dicūt
expositores ca
tholici. vnde di
cit Hieronym9
ꝙ fuit indiscre
tus in fouēdo ꝛ
impl9 adimplē
do. Hebrei aūt
dicūt ꝙ ipā3 nō
imolauit: ſ votū
eius fuit relaxa
tum ꝑ ipm̄ ꝓhi
nes. Et aliq̄ di
cunt ꝙ fuit int
pretatū ꝑ sapiē
tes ꝙ nō debe3
votū adimpleri
ꝑ mortē filie innocētis. vnde quedā glosa hebraica su
per illud verbū. Dimitte me et circueā mōtes sic dicit
.i. sapientes in lege q2 forsitan inueniēt modū relaxati
onis seu interpretationis voti tui. Questio ista ē de fa
cto et iō de hoc nihil pōt sciri nisi q̄ntū dicit exp̄sse scri
ptura vel q̄ntū pōt trahi ex ipā. Igit̄ sine p̄iudicio ꝛ as
sertione ꝑ modū collationis pōt dici ꝙ filia iepthe nō
fuit sacrificata dño ꝑ mortē corꝑalē: ſ potius ꝑ ciuile3
seu spūalem eo modo quo religiosi dicuntur mūdo mor
tui: inquātū a mūdanis actibus sūt segregati. et diuis
obsequijs totaliter mancipati. sic filia iepthe fuit sacri
ficata dño ꝑ obseruatōem v̄ginitatis viuendo in ora
tionibus ac ieiunijs ꝛ pijs opibus: Hoc aūt dictū vide
tur cōsonū ei qđ dr̄ Leui. vlt. Ois cōsecratio q̄ dño of
fert̄ ab hoīe non redimetur: ſ morte morietur: et tm̄ vt
ibidē dr̄ ager poterat dño cōsecrari q̄ nō est susceptiu9
mortis. dicebat̄ tm̄ mortificari: q2 transibat ad ius sa
cerdotū vel templi: sicut bona ecclia dicūtur amortiza
ta sic ibidē dr̄ ꝙ hō poterat consecrari. nō tm̄ ꝓpter hoc
occidebatur: sed obsequijs templi seu sacerdotū depu
tabatur ꝓut ibidē diffuse fuit declaratū: et sic pōt dici
ꝙ filia iepthe fuit cōsecrata dño seu sacrificata q2 diui
nis obsequijs deputata modo p̄dicto: Itē, supra dictū
est. Factus ē sub iepthe spūs dñi. s. ad pugnandū con
tra filios āmon. ꝛ tunc fecit votū supradictū: qđ lic3 fu
it indiscrete factū: tm̄ intelligendū nō erat nisi ꝑ modū
licitū ꝛ bonū: q2 spūs dñi nō instigat nisi ad bonū. Itē
in lr̄a dicitur ꝙ iepthe cōcessit filie sue tempus duorū
mēsiū. Cū igit̄ eēt iudex ppl̄i et prudēs homo nō ē veri
simile quin in tꝑe intermedio colloquiū habuerit ď vo
to suo cū sapientibus in lege: maxime cū votū suū iam
esset diuulgatū. nullus aūt taliū sibi consuluisset votu3
suum implendum ꝑ occisionē filie innocentis: cu3 hoc
sit manifeste contra p̄ceptū legis: Exo. xx. et cōtra in
tentōem legis Leui. vlti. vt p3 ex p̄dictis. Et iō verisi
mile videtur ꝙ a sapientib9 fuerit sibi dictum votū suū
ipleri debere ꝑ modū supradictū: Ite3 ad hebreos. xj.
Iepthe ponit̄ in sanctorū cathalogo: et iō nō videtur
factum sic enorme asseri debere de illo: nisi ex sacra scri
ptura exp̄sse haberet̄. Sed diceres sicut et coīter dicit̄
ꝙ scriptura hoc exp̄sse dicit sicut supra allegatum est.
Reuersa est ad patrē suū ꝛ fecit ei sicut vouerat. Ad qđ
dicēdū ꝙ scriptura nō dicit ꝙ occiderit eā: ſ ꝙ votū im
pleuerit qđ est intelligendū ꝑ modū licitū: ꝓut supius
ē exp̄ssum: imo si eā occidisset nullo modo votū imple

os meū ad dñm: n et aliud
facere nō potero. Cui illa
rn̄dit: Pater mi si aꝑuisti
os tuum ad dñm fac mihi
qđcūq3 pollicit9 es: cōcessa
tibi vltiōe atq3 victoria de
hostib9 tuis. Dixitq3 ad pa
trē: Hoc solū mihi p̄sta qđ
dep̄cor. Dimitte me vt duo
bus mēsib9 circueā mōtes
o et plāgā v̄ginitatē meā cū
sodalib9 meis. Cui ille rn̄
dit. Uade. Et dimisit eam
duob9 mēsib9. Cūq3 abijs
set cū socijs ac sodalib9 suis
flebat v̄ginitatē suā i mō
tib9. Expletisq3 duob9 mē
sib9 p reuersa ē ad p̄re3 suū: et
fecit ei sicut vouerat. Que
ignorabat virum. Exinde
mos increuit i israel ꝛ ꝯsue
tudo seruata ē. vt post āni
circulū ꝯueniāt i vnu3 filie
isrl̄: ꝛ plāgāt filiā iepthe ga
laaditē dieb9 q̄tuor.

a Ecce autem i .xij.
ephraim orta ē seditō
Nā trāseūtes contra

uisset: q2 emissio voti nō pōt fieri nisi de bono: nec ꝑ ꝯñs
ei9 impletio. Et ideo argumentū magis videt̄ ad opposi
tū. Itē sic argues: hic scribitur: Dimitte me et plangā vir
ginitatē meā. et postea subditur: Consuetudo seruata est
vt p9 anni circulū cōueniant filie isrl̄ et plāgant iepthe fili
am: ꝛ iō videt̄ ꝙ fu
erit occisa. Ad qđ
pōt dici ꝙ in p̄nci
pio iepthe credidit
eā esse occidenda3
et ipā sic̄ auditō v̄
bo patris. Et iō di
xit. Dimitte me ꝛc.
Sed anteq̄3 redir3
iepthe mutauit ꝓ
positū de cōsilio sa
pientū. Q2 aūt po
stea subdit̄. Cōsue
tudo facta ē ꝛc. di
cendū ē ꝙ hec con
suetudo facta ē ra
tionabiliter in me
moria3 filie iepthe
q̄ parata fuit patri
obedire vs3 ad mō
tem corꝑalē et obe
diuit vsq3 ad mor
tem ciuilem vel spi
ritualem: vt et reliquē filie isrl̄ docerentur obedire parēti
bus. Sed adhuc contra predicta arguitur ꝙ imolatio in
nocentis sit deo accepta. sicut p3 Gen. xxij. vbi abraa3 cō
mendatur ď hoc ꝙ voluit filiū innocentē imolare. Ad qđ
dicendū ꝙ nō ē sile. q2 abraam hūit de hoc p̄ceptū diuinū
vt hr̄ ibidē. ois aūt hō q̄tūcūq3 innocēs debitor ē mortis
ꝓpter pctm̄ prioꝝ parētū ipi deo q̄ hoc debitū pōt repete
re q̄ñcunq3 vult et q̄ño vult. Et iō abraam bene fecit deo
volens obedire in sui filij imolatōe. Sed ꝙ aliquis ex voto
emisso voluntarie interficiat innocētem ē illicitum. Item
cōtra p̄dicta arguit̄. q2 scribit̄ Gen. ix. Crescite et mltipli
camini. et Deut. vij. Non erit apud te sterilis vtriusq3 se
xus. Obseruatio v̄o virginitatis excludit multiplicatōe3
ꝓlis: ergo videt̄ ꝙ fuerit illicita tꝑe legis. ꝓpter qđ videt̄
incōuenienter dictū ꝙ filia iepthe fuerit dño cōsecrata vl̄
sacrificata ꝑ obseruationem virginitatis. Dicendum ꝙ
illud p̄ceptu3: Crescite ꝛ multiplicamini ꝛc. datū fuit noe
in exitu arche qñ erāt pauce ꝑsone hūane. s. octo tm̄ qua
tuor viri et quatuor mulieres: q2 tunc genus hūanū indi
gebat multiplicatōe ꝑ carnalem generatiōem ordinatam
ad diuinū cultū: et iō multiplicato genere hūano cessauit
illud p̄ceptū in ꝑticularibus ꝑsonis: q2 in coītate humani
generis multi sunt ꝓni ad generationis actū ꝑ quos im
pletur p̄ceptū coītati factum. Q2 aūt addit̄ illud deutro.
vij. Non erit apud te sterilis ꝛc. nō ē p̄ceptū: vt p3 inspiciē
ti textū: ſ est quedam ꝓmissio facta obseruantibus lege3
matrimonij de fecunditate ꝓlis habenda: sicut etia3 tꝑe
euangelij mltiplicatio ꝓlis ꝑsōis existētibus i matrimonio
reputatur beneficiū diuinū. Per hoc tm̄ nō excludit̄: qui
obseruatio virginitatis sit deo acceptior: q̄ tm̄ reꝑit̄ i pau
cis ꝑsonis. ꝓpter qđ dicit saluator Math. xix. Sūt eunu
chi qui se castrauerūt ꝓpter regnū celoꝝ: q̄ pōt capē capi
at. q. d. pauci tales inueniūtur. Q2 aūt obseruatio virgini
tatis nō solū tꝑe euangelij: ſ etiā tꝑe veteris testamēti fu
erit laudabilis ꝛ deo accepta p3 per exempla: q2 helyas ꝓ
pheta qui fuit valde ꝑfectus et deo accept9 virginitatem
seruauit: sicut habetur ex v̄bis Gregorij homelia. xix. sup
euangelia. Rasias etiā. ij. Mach. xiiij. cōmendatur ď hoc
ꝙ ꝓpositum continentie tenuit. beata etiā v̄go maria vo
tum v̄ginitatis emisit: et sanctus ioseph sponsus ei9 cū ea
vt tenent doct. catholici. et tm̄ adhuc erat status vet. testa.
Paulus em̄ apl̄s cū adhuc esset legis veteris emulator et
euangelij ꝑsecutor virginitatē seruauit: et sic p3 ꝙ obser
tio virginitatis fuit deo grata a tꝑe ve. legis.

Capitulum. xij.